

изминѣло откакъ изнамѣрилъ чловѣкъ огнь до когато най-напоконъ разбралъ, че мясо-то быва много побѣхарно кога ся опече? И на това може-бы да е помогнѣло случай, или като падиѣло мясо въ огнь и чловѣкъ го извадилъ па видѣлъ, че печено е по-сладко, или кога му ся поискало да опыта и види да ли е по-сладко печено-то.

За да ся улови огнь съ трѣкане дръво о дръво иска ся много повече трудъ отъ колко-то кога ся цвѣка съ огниво о кремыкъ; за това всякий бы прѣпочелъ послѣдній начинъ отъ пръвый: Нѣ отдѣда ся земе желѣзо та да ся направи стоманѣ, кога пръвъ-ты хора не знали за него? Имаше ли да го знаемъ и ные, ако не бѣхмы ся научили отъ други какъ ся намира въ земѣ-тѣ желѣзо-то, какъ ся вади и что ся работи съ него? Желѣзо-то е помѣсено съ други руды, съ камъни и прѣсть, та едва може го распозна чловѣкъ отъ тѣхъ; трѣбува да ся тури въ запаленѣ пещь да ся гори, какво-то да ся очисти отъ примѣсени-ты руды, па послѣ да ся нажеже въ огнь та да ся кове. Помыслѣте си колко врѣмѧ е трѣбувало доклѣ да научи чловѣкъ всичко това и да извади желѣзо, безъ кое-то не быхмы знали какъ да ся поминемъ, кога не щахмы да имамы ни орѣжіе, ни орѣдія, ни покѣщницѣ, ни кѣщи! А колко мѫчино е было чловѣку, кога-то еще не знаилъ за желѣзо-то! За да ся отбрани отъ звѣрове или за да си убие дивечь, той не бы ималъ съ что друго, а само съ камъни, или съ дебелы суровици, кои-то едва съ тяжкѣ мѫки трѣбувало да краши; за да одере нѣкое добыче та да му земе кожъ-тѣ за облѣкло, нѣмало что друго да прави, а само да ся мѫчи съ рѣцѣ и съ ногти. А кога веднажъ изнамѣрилъ чловѣкъ